

- गोठिभित्र कुनामा सानो खाल्टो बनाएर,
- गोठमा बाक्लो सोस्ने सोतर प्रयोग गरी मूत्रको संरक्षण गरेर ।

गाईवस्तुको गहुँत प्रयोग गर्ने तरिकाः

- क) १ भाग गाईवस्तुको मूत्रलाई विरुवाको अवस्थानुसार ४ देखि द भाग पानीमा मिसाएर बाली विरुवामा युरियामलको सट्टा प्रयोग गर्ने ।
- ख) पशुमूत्रलाई गोबरग्याँस प्लाण्टमा प्रयोग गर्दा ग्याँस उत्पादन बहन्का साथै मलको गुणस्तर समेत बहने।
- ग) संकलित पशुमूत्रलाई प्लाप्टिक भाँडोमा राखी अमिलो, टर्रो, तीतो, पिरो वनस्पतिहरू (असुरो, तितेपाती, नीम, बकाइनो, बोभ्नो, केतुकी, सिस्नु, सयपत्री, बनमारा, आदि) २४ देखि ३४ दिन कुहाई बनाइएको भ्नोललाई विरुवाको अवस्था अनुसार १ भागमा ४-१० भाग पानी मिसाई वानस्पतिक विषादीको रुपमा प्रयोग गर्न सिकने

जसबाट रोग कीरा व्य(वस्थापन हुनुका साथै विरुवालाई चाहिने केही पोषक तत्व पनि प्राप्त हुन सक्ने।

- घ) पशुमूत्रलाई पानीमा मिस(ाई थोपा सिँचाइको रूपमा युरिया मलको सट्टा टपड्रेस गर्न सिकने।
- ङ) टंकी वा ड्रममा पानी र पिसाब मिसाएर पाइपद्वारा सँचाइ गर्दा राम्रो हुने ।

६. तीनवटा गाईवस्तुको लागि गोठ सुधार र मलमा छाप्रो बनाउन लाग्ने खर्च विवरण

सिमेन्ट ३ बोरा : रु. २,४०० बालुवा ९ बोरा : रु. ५०० गिट्टी १८ बोरा : रु. ९०० हुंगा/ईट्टा : रु. २,१०० मिस्त्री खर्च : रु. ९०० ज्यामी खर्च : रु. ६०० मलको थुप्रोमा छानो राख्ने कार्य बाँस, प्लाप्टिक, खर : रु. १७००

गहँत सँकलन टैंकी : रु १२००

जम्मा लागत रु.१०४००

१० वर्ष आय् हुने ।

गहुँत संकलन गर्न पक्की टैंकी वा प्लाष्टिक ड्रम पनि प्रयोग गर्न सिकन्छ ।

बाँस, खर, स्याउला, पराल लगायत स्थानीय स्तरमा ढुङ्गा, बालुवा पाईने ठाउँमा कम खर्चमा पिन यो काम गर्न सिकन्छ। यित काम गर्न सके गहुँत सँकलनको साथै मललाई घाम पानी बाट पिन बचाउन सिकन्छ।

नेपाल सरकार कृषि बिकास मन्त्रालय कृषि विभाग

माटो व्यवस्थापन निर्देशनालय

हरिहरभवन, ललितपुर फो.नं.०१४४२०३१४

भकारो सुधार तथा पशुमूत्रको संकलन र प्रयोग विधि

नेपाल सरकार कृषि बिकास मन्त्रालय कृषि विभाग

माटो व्यवस्थापन निर्देशनालय

हरिहरभवन, ललितपुर फो.नं.०१४४२०३१४

पुष्ठभूमि

गाईवस्त्को मलमूत्र, घाँसपातका अवशेषहरू र सोत्तरलाई गोठको नजिकै राखेर तयार पारिएको मललाई गोठेमल भनिन्छ। नेपालको कतिपय ठाउँहरूमा सोत्तर तथा घाँसपात प्रशस्त नप(ाइने हुँदा गाईभैँसीबाट निस्कने गोबर र मुत्रबाट मात्र पनि मल बनाइएको पाइन्छ भने प्रशस्त स्याउला, सोतर पाईने

ठाउँमा स्याउला सो तर समेत एकै ठाउँमा बिघटन गराई मल तयार गरिन्छ । जे होस गाई बस्त्को गोबर, म्त्र तथा सोतर लाई मुख्य श्रोतको रुपमा 🚧 मिसाई वा निमसाई २८ भाग गोवरमा रहन्छ।

लिएर सोतर स्याउला भोवर र पिसावमा निस्कने ट० भागमध्ये ४२ भाग मूत्रमा र बॉकि

गोठ नजीक तयार गरिएको मललाई गोठेमल भन्न सिकन्छ। यो नेपालमा प्रयोग गरिने म्ख्य प्राङ्गारिक मल हो।

गोवर र मूत्रनै गोठेमलका प्राथमिक स्रोत भएकाले यिनको संरक्षणकोलागि ध्यान दिन्पर्दछ । गोवर मात्र होइन मृत्र पनि जो गाउन् पर्दछ । यसकोलागि मृत्र सोस्ने खालका सामग्रीहरू सो त्तरको रूपमा प्रयोग गर्नुपर्दछ । हाम्रो देशको परिप्रेक्ष्यमा हेर्दा गोठहरू राम्रोसँग तयार पारिएका हुँदैनन् । गोवरको प्रयोग गरे पनि मुत्र भुइँमा नै खेरजान्छ । तर खाद्यतत्वको रूपमा हेर्दा गोवर र मूत्रको बराबर महत्व हुन्छ । गोठेमल बनाउँदा गाईबस्त्को गो बर, मूत्र र सोत्तरलाई राम्रो र सुरक्षित तरिकाले विघटित गराउन जरुरी हुन्छ । यसकालागि गोठ तथा खाडलको राम्रो व्यवस्था ह्न्पर्दछ । राम्रो गोठेमल बनाउनकोलागि निम्न क्राहरूमा ध्यान दिन् पर्दछ ।

- 🕈 गाईबस्त्को मुत्र पूर्णरूपले सद्पयोग हुनुपर्दछ । यसकाला(गि अधिकतम् मात्रामा सोत्तरको व्यवस्था गर्नपर्दछ । सोत्तर पर्याप्त नभए भकाराको नजिक मुत्र सङ्कलन गर्ने सानो खाडल वा टङ्की बनाइ कुलेसोद्वारा मूत्र सङ्कलन गरी सिधै बिरुवामा प्रयोग गर्न पनि सिकन्छ । अथवा सङ्कलित मृत्रल(ाई गोठेमलमा लगेर मिसाउन पनि सिकन्छ।
- ♦ खाडल खन्न निमल्ने अथवा नसक्ने अवस्थामा मललाई जिमनमै थ्पारेर राख्न सिकन्छ । यस्तो अवस्थामा मलको

वरिपरि ढुङ्गाको पर्खाल वा काठपात र स्याउलाले बार्न पनि सिकन्छ । यसो गर्दा मललाई घाम-पा(नीबाट जोगाउन सिकन्छ। घाम पानीबाट मललाई जो गोठेमल महत्वपूर्ण क्रा हो।

गाउनु भनेको सब भन्दा कै दिन जोतेर माटोमा मिलाउनु पर्वष्ठ । यदि त्यसो गर्न

- मल राम्रोसँग विघटित नहुनु एउटा प्रमुख समस्या भएको हुँदा गोबरमललाई खाडल वा थ्प्रोमा राम्रोसँग मिलाइ राख्न् पर्दछ ।
- खाडल या थ्प्रोमा पानी अथवा भल पस्न दिन् हुँदैन ।
- 🕨 खाडल वा थुप्रोमा गोठेमल थुपार्दै जानुपर्दछ । हरेक हप्ता च्ली लागेको मललाई फिँजाएर मिलाउन् पर्दछ
- 🕈 मललाई छानो दिएर घामपानीबाट जोगाउँदा राम्रो हुन्छ । छानो दिन नसक्ने अवस्थामा खाडल वा थ्प्रो प्रै भरिए

पछि सकेसम्म प्लास्टिक वा स्याउला वा भारपातले भए पनि मललाई छोपेर राख्नु अनिवार्य हुन्छ । गोठेमललाई पल्टाउन जरुरत पर्दैन।

🕈 हिउँद याममा प्राय:जसो क्षकहरूले बारीमा गोठ सार्ने गर्दछन् । गाईबस्त्लाई

प्राञ्चारिक पद्वार्थ माटोको मुदु हो । घाम तपाउन (न्यानो पार्न) ^{यसले} माटोको वह्रआयामिक स्धार गर्दछ ।

र नल-पराल बारीमै खुवाउन यसो गरिन्छ । यसो गर्दा मल बढी स्केर नोक्सान हुन्छ। बढी मात्रामा सोत्तरको प्रयोग गरी मुत्र सोस्ने व्यवस्था मिलाई मललाई खाडलमा राख्न्पर्दछ । खाडलमा राख्न नसक्ने अवस्थामा भारपातले नै भए पनि मलको थ्प्रोलाई छोप्न्पर्दछ वा माटोले चारैतिर लिपिदिन पनि सिकन्छ ।

पशमञको प्रयोगबाट हुने फाईदा

क) य्रिया मलमा पाइने नाइट्रोजन तथा म्य्रेट अफ पोटासमा पाइने पोटास सजिलै परिपूर्ति गरी ठुलो रकम बिदेशिनबाट जोगाउन सकिने,

- ख) पश्मूत्रबाट वानस्पतिक विषादी बनाएर बालीनालीको रोग कीरा व्यवस्थापन तथा स्कमतत्वको पूर्ति गर्न सिकने,
- ग) रासायनिक मल तथा विषादीको मात्रा घटाई उत्पादन लागत घटाउन सकिने.
- घ) गाईवस्त्को भकारो सफा भई रोगव्याधि कम हुने र दूधको उत्पादन बढने,
- ङ) बालीविरुवामा प्रयोग गर्दा पिसाबसँगै सिंचाइ पनि हुने
- च) गोबर ग्याँसमा प्रयोग गर्दा मिथेन ग्यास बढी उत्पादन हुने,
- छ) गोठेमलको गुणस्तर बढाउन सिकने।
- ज) रसायनिक मलको परनिर्भरता कम गर्दै उत्पादन लागत कम गर्ने।

पश्मूत्रको हिसाव

पाँचवटा गाईवस्त् (वयस्क र बच्चा) गाईवस्त्को हिसाव गर्दा, उक्त गाईवस्त्बाट प्राप्त हुने पश्मूत्रमा पाइने नाइट्रोजनको

पिसाब संकलन (लिटर)		प्राप्त नाइट्रोजन (किलो)		बराबर युरिया किलो	
प्रति दिन	प्रति महिना	प्रति दिन	प्रति महिना	प्रति दिन	प्रति महिना
२०	६००	0.3	९	०.६५	१९.५

१०० लिटर पिसावबाट १.५किलो नाइट्रोजन पाइन्छ र १ किलो युरियामा ४६ प्रतिशत नाइट्रोजन पाइन्छ भने, १ किलो य्रियाको लागि ३१ लिटर पिसाब जम्मा गर्नु पर्ने हुन्छ ।

तरकारी	आवश्यक	आवश्यक	लाग्ने दिन		
क्षे.फ.	युरिया	पिसाब	٩	X	
(रोपनी)	(किलो)	(लिटर)	गाईवस्त्	गाईवस्त्	
٩	99 9	348 7	945	99	

१ बोरा युरियाकोलागि १५३३ लिटर पिसाव संकलन गर्नुपर्दछ। ज्न ५ वटा गाईवस्त्बाट ७६ दिन (२.५ महिना) मा प्राप्त हुन्छ ।

गाईवस्तुको पिसाब संकलन र संरक्षण गर्ने तरिकाः

- 🕈 भकारोको भुईलाई सिमेन्टद्वारा पक्की बनाई मूत्र संकलन ट्यांकीबनाएर
- पाइपबाट प्लाष्टिक ट्यांकीमा जम्मा गरेर,